

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep.
0031 Oslo

Deres referanse
201504611

Vår referanse
201505396

Dato
02.12.2016

Høringssvar "Rapport fra arbeidsgruppen for utarbeiding av ny bistandsinstruks"

Det vises innledningsvis til høringsnotat og høringsbrev vedrørende ovennevnte. Rapporten fremstår som grundig og utkastet til ny instruks på s. 93-94 har vår generelle tilslutning.

Når det gjelder forslagene til ny § 4 og § 11, har vi ingen vesentlige innvendinger og kommentarer å fremsette;

§ 4 beskriver en god og forenklet beslutningsprosedyre, som samtidig tar hensyn til de formelle varslings- og styringsprinsipper.

§ 11 angir greit og ryddig det godt etablerte sektorprinsippet for kostnadsfordeling, samtidig som det åpnes opp for at Forsvaret i særlige tilfeller kan kreve faktiske merkostnader dekket av politiet. At Finansdepartementet konkret er angitt som ankeinstans ved slike eventuelle tvils- og vurderingstilfeller, er også bra.

Når det gjelder forslaget § 7, maritime kontraterroroperasjoner, slutter vi oss til mindretallets innvendinger, slik de blant annet er oppsummert på s. 86 i rapporten.

Dette gjelder særlig 2. ledd om unntaket fra prinsippet i § 4 ved "tidskritiske situasjoner". De mulige forutsetninger som angis for en slik tidskritisk situasjon på s. 86, oppfatter vi som så vidt smale og gjensidig avhengige av hverandre at de ikke nødvendigjør en egen bestemmelse som dette. Et alternativ vil være å konkretisere de angitte forutsetninger, slik de er angitt på s. 86, i selve bestemmelsen. Det vil være avklarende og mindre forvirrende i forhold til nytten av denne unntaksbestemmelsen.

Det kan ikke underslås at den mest naturlige, eventuelle meldingsinstansen for denne typen situasjoner vil være politiet. Forutsetningen vil altså være at det objektivt sett foreligger en reaksjonsmulighet som følge av en eventuelt korrekt oppfattet og avdekket oppstarts- eller tidlig-fase av en terrorhandling, ellers forberedelse til en slik – altså tilsvarende betraktninger som ligger til grunn for flertallets forslag.

Både når det gjelder mannskapers eventuelle observasjoner om mistenkelig aktivitet mot eget/andres fartøy, operatørselskapers og underleverandørers tilsvarende observasjoner, eller andres opplysninger som tolkes inn i en konkret antagelse om et nært forestående terrorangrep, så vil det være politiet som langt på vei er den normale meldingsadressat for denne type opplysninger.

Det er med andre ord en vel så stor sannsynlighet for at det er politiet, enten lokalt, sentralt eller hos PST, som vil kunne komme i en slik tilsvarende og tilfeldig gunstig vurderingssituasjon som unntaket i 2. ledd forutsetter.

For et slikt tilfelles del vil da utkastets angitte normale handlings- og reaksjonsmønstre gjelde og ordlyden i unntaksbestemmelsen ved "tidskrisiske hendelser" i § 7, 2. ledd vil bare virke forvirrende.

Presumpsjonen som ligger til grunn har uansett liten troverdig relevans - både for politiets og forsvarrets del. Skulle den likevel foreligge, vil det mest sannsynlig være mange av begge etaters systemer som kan ha sviktet (etterretningsevne, trussel- og risikovurderinger m.v.)

Med hilsen

(Elektronisk signatur)
Morten Ørn
Politinspektør
Leder Fellesoperativ enhet

Saksbehandler:
Pob Erik Hole

Tlf:
55556190